

og sammenlignet med Administrationsudgifterne under Kreditforeningerne bliver det aldeles uforholdsmæssigt. Jeg finder det mærkeligt, at Præsterne skulle bidrage til at lønne Stiftsøvrigheden, fordi de tilfældigvis skulle have deres Indtægter fra Stiftsmidlerne. $1\frac{1}{2}$ pCt. af Pengene synes mig dog temmelig håardt.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) omtalte det fgl. Teater og ønskede, at vi en Gang skulle komme til en Afslutning, til en bestemt Overenskomst med Regeringen om, hvad der skal hdes. Jeg samstemmer deri med det ærede Medlem og haaber, at vi maa komme til en saadan Afslutning, men jeg mener rigtig nok, at denne Afslutning bestemt bør gaa ud paa; at Halvdelen af det Tilskud, som det fgl. Teater skal have, skal hdes af Kjøbenhavns Kommune. Det kan dog ikke nægtes, at Kjøbenhavns Kommune er den, der først og fremmest har pekuniær og til Dels ogsaa aandelig Interesse i det fgl. Teater. Det kan derfor ikke være ubilligt, hvis Staten skal vedblivende hde Bidrag til denne Institution, at Kjøbenhavns Kommune saa nødes til at tage sin rigelige Andel i Tilskuddet. Samtidig skal jeg henstille, om der ikke, naar Staten skal bidrage til denne for Kjøbenhavns Kommune saa særdeles behagelige og fordelagtige Institution, kunde hdes et mindre Bidrag paa Finansloven til, at det kongelige Teaters Skuespillere en vis Tid af Aaret ogsaa kunde give Provinsboerne Andel i Udbyttet af Kunsten paa dette Omraade.

C. Sage: Finanslovens første Behandling plejer, som bekendt, at være den eneste Beslighed, ved hvilken der i Folketinget tales Politisk. Naar vi ere færdige med Finanslovens første Behandling, gaar Tinget over til sin daglige Gerning, som det vier en fortærende Flid, og hvis det ikke tilfældig hænder, at vi i Samlingens Slutning saa Finansloven i Fællesudvalg, bliver der ikke talt mere Politisk i Folketinget i det Aar. Det vil vistnok være vanskeligt at nævne nogen anden lovgivende Forsamling, i hvilken politiske Debatter have en saa forsvindende Rolle. Det er ikke underligt, thi der er vel næppe nogen anden lovgivende Forsamling, hvor det, der tales, og det, der besluttet, er uden umiddelbar paavisselig Virkning. Der er næppe i Verden nogen anden lovgivende Forsamling, der er stillet under de forfatningsmæssige Vilkaar som det danske Folketing. Og dertil kommer tillige ligesom en Følelse af, at selv om her ingenting siges, gaar Udbillingen alligevel den Vej,

den bør gaa, at selv om vi tie, saa gror det og gror det alligevel i det stille. Alt dette giver naturlig Ulyst til at tale. Men denne Ulyst bør dog ikke overdriues. Man kan samle for meget ogsaa af det Guld, som Tavshed er. Og naar vi møde efter en Sommer som den sidste, der i politisk Henseende vistnok har været den i Mands Minde tabteste, bliver det noget nær Pligt for os ikke at lade Utilbøjeligheden til at tale fuldstændig saa Magt over os. Det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen), der paa Reformpartiets Begne indledede Forhandlingen i Gaar, talte just ud fra denne samme Betragtning; gennem hans Udtalelser gik der fra Begyndelse til Slutning en Fremhæven af, at den hele politiske Stillings uomgængelige Indflydelse, som det er Tilfældet i enhver lovgivende Forsamling, saaledes ogsaa for dette Ting, uundgaaelig bliver afgørende for Udbyttet af dets Arbejde. Karakteristiske vare de Svar, som fremkom fra de to ærede Medlemmer, som umiddelbart derefter havde Ordet. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) gjorde et Par ganske almindelige Bemærkninger og derefter styrkede han sig hovedfulds ind i en Mængde Detailler paa Finanslovsforslaget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der talte paa Højres Begne, sprang endogsaa disse indledende Sætninger over, erklærede, at han slet ikke vilde tale Politisk, og gjorde ilksom det samme Spring. Men, mine Herrer, hvor kedeligt det end kan være, det nytter ikke, vi maa i det mindste denne ene Gang om Aaret underlæste os det Ubehag, som en politisk Diskussion er. Vi maa, om ikke for andet, saa til vor egen Vejledning, klare os Stillingen ved at træffe de Grundlinier op, som ere de ledende for vor Gerning. Vi maa gøre det, om det saa kun er for at skaane os selv for unødige Stusselser og for at spare hinanden for senere overflødige Anklager og Bebrejdelser.

Derfor ønsker jeg at gøre de Bemærkninger, som falde mig naturlige, om den nuværende politiske Stilling. Men for jeg gaar over dertil, vil jeg, som jeg plejer, sige nogle Ord om vore Finanjer. Mange Ord give dette Emne mig i Aar ikke Anledning til. Det blev i Gaar af det ærede Medlem for Møen (Bojsen) fremhævet, og han fandt deri væsentlig Tilslutning af det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Scharling), at den finansielle Stilling, som den i Djebliffet foreligger, er gunstigere, end den har været i lang Tid. Deri samstemmer ogsaa jeg. Den nuværende finansielle Stilling er et glædeligt Vidnesbyrd om, at